

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyjev trg 11

P-1286/22

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja TRGOVAČKI CENTAR MILENIJ d.o.o. u stečaju, Sesvete, Ljudevita Posavskog bb, OIB: 2268998619 zastupan po punomoćnici Anamarii Ivanković, odvjetnici iz Zagreba, Britanski trg 10 i umješača na strani tužitelja Prigorka d.d. u stečaju zastupan po odvjetnici Maji Miljuš iz OD Šebetić i partneri u Zagrebu protiv tuženika GENERALI OSIGURANJE d.d., Zagreb, Bani 110, OIB: 10840749604, zastupan po odvjetnicima iz OD Eterović i Šarac iz Zagreba, Palmotićeve 68 i umješača na strani tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Vatroslava Jagića 33, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 04. lipnja 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, umješača na strani tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog umješača na strani tuženika s danom objave 02. srpnja 2025. godine,

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku GENERALI OSIGURANJE d.d., Zagreb, Slavenska avenija 1B, OIB: 10840749604 isplatiti tužitelju TRGOVAČKI CENTAR - MILENIJ d.o.o. u stečaju, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, OIB: 22689998619 iznos od 695.460,30 eur/5.239.945,63 kn, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 17.02.2012. god. pa do 31.07.2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te

godine, zateznu kamatu obračunatu na iznos od 60.123,43 EUR/453.000 kn od 17.02.2012. do 30.10.2012. prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za osam postotnih poena, zateznu kamatu obračunatu na iznos od 140.093,05 EUR/1.055.461,05 kn od 17.2.2012. do 19.03.2013. prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev za iznos od 1.084.372,56 eur / 8.170.205,05 kn sa zateznim kamatama tekućim od 17.02.2012. do isplate, kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 109.865,84 eur sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom od donošenja prvostupanjske presude do isplate, određenom uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 81.561,03 eur, u roku od 15 dana.

V Nalaže se tuženiku da umješaču Prigorka d.d. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 34.291,82 eur, u roku od 15 dana.

VI Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 682.994,30 eur, kao neosnovan.

VII Odbija se zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 107.564,42 eur, kao neosnovan.

VIII Odbija se zahtjev umješača za naknadom parničnog troška u iznosu od 107.482,18 eur, kao neosnovan.

i r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu za iznos glavnice u iznosu 140.083,75 eur/1.055.461,05 kn sa zateznom kamatom od 17.02.2012. do isplate.

II Zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 470.235,00 eur, odbacuje se kao nedopušten.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi u bitnom, da je kod tuženika osigurao objekt Trgovačkog centra MILLENIUM u Sesvetama, Ljudevita Posavskog bb u svojstvu ugovaratelja osiguranja i osiguranika, a u ime i za korist vlasnika objekata u trgovačkom centru temeljem Ugovora o među vlasničkim odnosima od 07.04.2005. Osiguranje je ostvareno na temelju ponude za osiguranje od 06.05.2011. koja je prihvaćena i potpisana po ugovaratelju osiguranja- osiguraniku 11.05.2011. te na temelju nje ispostavljene police osiguranja n kojom je tuženi preuzeo u pokriće rizike na poslovnom kompleksu kojim upravlja tužitelj po polici osiguranja imovine od 12.05.2011. Dana 14.02.2012. nastupio je osigurani slučaj – požar na objektu u osiguranju u kojem je znatan dio poslovne zgrade kojom upravlja tužitelj, u velikoj mjeri oštećen. Požar je nastupio zbog kvara na elektro instalaciji objekta što je utvrdila mjerodavna služba MUP-a, a koji rizik je osiguran ponudom i policom osiguranja. Navodi da je šteta prijavljena tuženiku dana 17.02.2012., da je nakon prijave štete u više navrata kontaktirao tuženika, osigurao mu je uvjete za utvrđivanje opsega i visine štete te stavio na raspolaganje svu dokumentaciju koja bi mogla biti relevantna za njezino utvrđenje te je istodobno zatražio isplatu akontacije štete. S obzirom da je osigurani objekt veliki trgovački centar koji je u požaru oštećen u mjeri koja onemogućava poslovanje većem broju njegovih korisnika, bez brze sanacije, šteta na objektu i interesima korisnika svakodnevno se povećava. Stoga je tužitelj izvršio čišćenje objekta i pripremu za sanaciju ali za popravak/sanaciju objekta odnosno dovođenje objekta u prvobitno stanje (stanje neposredno uoči nastanka štete) nije raspolagao sa novčanim sredstvima. Navodi da iako za to nije bilo zapreka, tuženik nije izvršio izvid ni utvrđenje opsega i visine štete u suradnji s tužiteljem, kako je to u Uvjetima i zakonskim propisima o osiguranju predviđeno, niti je isplatio akontaciju štete, u korespondenciji je neprekidno zahtijevao dokumentaciju koja nije od utjecaja za utvrđenje visine štete te je tužitelj na svoj trošak izvršio potrebna vještačenja od strane ovlaštenih osoba i postavio svoj konačni odštetni zahtjev dana 27.08.2012., a koji je tuženik zaprimio dana 29.08.2012. U tom zahtjevu je, uz štetu na objektu procijenjena i dodatna šteta koja proizlazi iz odgode njegove sanacije do utvrđenja tog Nalaza. Tuženik je odgovorom na odštetni zahtjev tužitelja, bez ozbiljne argumentacije, osporio dijelove tog zahtjeva. Istodobno je izvijestio tužitelja da je putem Općinskog suda u zagrebu osnovao polog u korist tužitelja u visini od 453.000,00 kuna kao iznos nespornog dijela štete. Sudski polog proveden je u izvanparničnom postupku pod brojem R1-670/12, doznačen tužitelju. Ova isplata provedena je bez ikakvog obrazloženja na koji način je tuženik utvrdio visinu nespornog dijela štete te zašto nije isti izravno plaćen kada je situacija vezana za objekt i njegovu sanaciju kritična i dnevno se pogoršava. U tom smislu tužitelj je uputio obrazloženi prigovor tuženiku na koji nije dobio odgovor. Iz prezentiranog postupka razvidno je da tuženik ne osporava pokriće po osiguranom odnosu i obvezu na isplatu osigurnine, međutim, osporava se visina zahtjeva. Slijedom navedenog tužitelj potražuje naknadu štete u visini od 1.919.916,61 eur / 14.465.611,75 kn kako je to prezentirao u Odštetnom zahtjevu od 27.08.2012. (1.980.040,04 eur / 14.918.611,75 kn) u što je uključen, uz trošak sanacije štete na objektu i trošak utvrđenja štete i povećanje štete zbog izostanka pravovremene podrške tuženika u sanaciji.

2. Kako se osigurani slučaj dogodio, a tuženik nije namirio štetu tužitelju, tužitelj je podnio tužbu u ovdje utuženom iznosu (uračunat iznos primljenog dijela osigurnine od 453.000,00 kn).

3. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik navodi u bitnom, da priznaje pasivnu legitimaciju te da je 14.02.2012. građevinski objekt "Trgovački centar Milenij d.o.o." imao zaključenu policu osiguranja imovine od rizika požara broj P15-1020116325 kod tuženika te nastanak osiguranog slučaja. Tuženik prvenstveno ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije osiguranika (tužitelja) budući da tuženiku za cijelo vrijeme trajanja obrade odštetnog zahtjeva pa tako niti nastavno uz predmetnu tužbu nisu dostavljeni međuvlasnički ugovori temeljem kojih bi se utvrdili aktivno legitimirani osiguranici (suvlasnici, upravitelji i ugovorni zastupnici) te da je zbog navedenog (zbog izostanka dostave međuvlasničkih ugovora), svoju namjeru isplate nespornog dijela štete u iznosu od 453.000,00 kn morao realizirati putem instituta sudskog pologa kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem R1-670/12-5 dana 25.09.2012. U međuvremenu tuženik je podnio navedenom sudu drugi prijedlog za otvaranjem sudskog pologa iznos od 140.083,75 eur / 1.055.461,05 kn kao isplata daljnjeg nespornog dijela štete. Nadalje, tuženik se protivi korištenju nalaza i mišljenja vještaka dipl. ing. Stanislava Dusparića priloženog uz tužbu te osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva kao prekomjerno postavljenu u odnosu na stvarno nastalu štetu na predmetnom objektu. Navodi i da je požarom oštećeni dio građevinskog objekta Trgovačkog centra Milenij višestruko osiguran policama osiguranja imovine za isti rizik (požar) i kod Croatia osiguranja d.d. broj 017624033368 REE te kod Basler osiguranja d.d. broj 11-7001880849 da su ti osiguratelji vršili uplate te ističe prigovor dvostrukog ili višestrukog osiguranja u svrhu izbjegavanja dvostruke naplate štete te prigovor ispunjenja. Navodi i da za predmetni štetni događaj postoji odgovornost vlasnika poslovnog prostora (salona namještaja) u kojem je uslijed kvara na produžnom kablju došlo do zapaljenja. Navodi i da tužitelj nije poduzeo sve potrebne radnje radi umanjenja vlastite štete.

4. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu i to u: Ponuda Generali osiguranje od 06.05.2011. (list 5-9 spisa), Polica osiguranja imovine br. P115-1020116325 (list 10-13 spisa), Zapisnik MUP-a od 27.03.2012. (list 14 spisa), Opći uvjeti za osiguranje imovine (list 15-20, 1264-1273 spisa), Uvjeti za osiguranje od opasnosti požara i nekih drugih opasnosti (list 21-24 spisa), Prijava štete Prigorka d.d. u stečaju od 10.04.2012. (list 25 spisa), Odštetni zahtjev od 08.06.2012. (list 26 spisa) Korespondencija između stranaka (list 112-121 spisa), Odštetni zahtjev od 29.08.2012. (list 123-125 spisa), Snimka postojećeg stanja izrađena od Phoenix Capitit d.o.o. (list 135-166 spisa), Fotografije prije i poslije štetnog događaja (list 27-64, 167-252 spisa), Vještački nalaz i mišljenje mr. sc. Stanislava Dusparića (list 65-111 spisa) , Rješenje R1-670/12 Općinskog građanskog suda u Zagrebu (list 132-133 spisa), Odgovor tuženika od 19.09.2012. (list 126-128 spisa), Dopis tužitelja od 26.09.2012.(list 129-131 spisa), Izvod iz računa tužitelja od 30.12.2012. (list 134 spisa), Ponude za sanaciju (list 253-256 spisa), Polica osiguranja Croatia osiguranje br. 017624033368 REE od 29.12.2011. (list 293-297 spisa), Polica osiguranja Basler osiguranje br. 11-7001880849 (list 298-299 spisa), Nalaz i mišljenje Centra za vještačenje od 15.02.2012. (list 300-309 spisa), Ugovor o izradi projektno tehničke dokumentacije za sanaciju građevine između Trgovačkog centra Milenij d.o.o. i Phoenix Capitit d.o.o. od 25.04.2012. (list 440-469 spisa), Zapisnik sa skupštine suvlasnika, međuvlasnički ugovor i ugovor o upravljanju iz 2005. (list 607-658 spisa), Nalaz i mišljenje Kolos d.o.o. od 20.08.1997. (list 662-783 spisa), provedeno je građevinsko vještačenje po vještaku dipl. inž. građ. Maji Petrović – Nalaz i mišljenje 10.03.2015. (list 911-933 spisa), očitovanje vještaka od 16.06.2015. (list 967-971

spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka od 20.09.2023. (list 1302-1313 spisa), očitovanje vještaka od 16.10.2023. (list 1328 spisa), te je provedeno elektro strojarsko vještačenje po vještaku dipl. ing. stroj. Krunoslav Ormužu- Nalaz i mišljenje od 29.11.2016. (list 1031-1074 spisa), očitovanje vještaka od 12.03.2018. (list 1150-1154 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka od 12.03.2018. (list 1155-1156 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka od 23.12.2023. (list 1373-1384 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka od 13.4.2025. (list 1406-1411 spisa), sudska praksa (list 1287-1290, 1493-1498, 1503-1532 spisa), Zapisnik u predmetu St-1247/18 od 5.10.2020. (list 1460-1489 spisa).

5. Tužitelj je podneskom od 15.05.2013. djelomično povukao tužbeni zahtjev za iznos od 1.055.461,05 kn/140.083,75 eur jer je tuženik izvršio djelomično namirenje u iznosu od 1.055.461,05 kn/140.083,75 eur dana 19.03.2013. te je postavio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 13.410.150,70 kn/1.779.832,86 eur sa zateznim kamatama te zateznu kamatu na plaćene iznose od 453.000,00 kn/60.123,43 eur od 17.02.2012. do 30.10.2012. te na iznos od 1.055.461,05 kn/140.083,75 eur od 17.02.2012. do 19.03.2013.

S obzirom da se tuženik nije protivio djelomičnom povlačenju tužbe sud je primjenom odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu ZPP), odlučio kao pod točkom I izreke rješenja.

6. Provedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje u tekstu ZPP) te je na temelju rezultata provedenog postupka utvrdio da je tužbeni djelomično osnovan.

7. Rješenjem ovog suda br.P-4710/12 od 14.10.2021. sud je utvrdio prekid postupka jer je odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu St-1247/2018 od 27. rujna 2019. godine otvoren stečajni postupak nad tužiteljem, a postupak je nastavljen rješenjem suda od 26.05.2022.

8. Rješenjem suda broj P-4710/12 od 14.01.2019. sud je dozvolio sudjelovanje Croatia osiguranje d.d. kao umješaću na strani tuženika jer je isti dokazao postojanje pravnog interesa da tuženik uspije u sporu jer je policom osiguranja odgovornosti iz djelatnosti osiguran kod umješaća.

9. Rješenjem suda broj P-4710/12 od 19.11.2020. sud je dozvolio sudjelovanje Prigorka d.d. u stečaju kao umješaću na strani tužitelja s obzirom da sud smatra da je isti dokazao postojanje pravnog interesa da tužitelj uspije u sporu jer je policom osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti osiguran kod umješaća.

10. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete na temelju ugovora o osiguranju.

11. Nije sporno da se osigurani slučaj -požar dogodio. Nije sporno da je objekt pokriven ugovornim osiguranjem prema polici osiguranja te da je objekt uslijed nastanka osiguranog slučaja oštećen. Nije sporno niti da je tuženik nakon podnošenja

tužbe tužitelju po polici po nastalom osiguranom slučaju isplatio iznos od 60.123,43 eur/453.000,00 kn dana 30.12.2012. te potom dana 19.03.2013. na račun tužitelja uplaćen je i iznos od 140.083,75 eur/1.055,461,05 kn, sveukupno 200.207,19 eur/1.508.461,05 kn.

12. Između stranaka je sporna aktivna legitimacija tužitelja, visina štete te da li je tužitelj propustio postupiti po čl. 16. Općih uvjeta za osiguranje imovine.

13. U postupku je utvrđeno da su tuženik kao osiguratelj i tužitelj kao ugovaratelj osiguranja sklopili ugovor o osiguranju imovine - osiguranje industrije (list 11-13 spisa). Iz police osiguranja proizlazi da je početak osiguranja 12.05.2011., a istek osiguranja 12.05.2021. Osiguranik po ugovoru o osiguranju je tužitelj. Osiguranik je suvlasnik, upravitelj i ugovorni zastupnik drugih suvlasnika prema međuvlasničkim ugovorima. Mjesto osiguranja je Sesvete, Ljudevita Posavskog bb. Predmet osiguranja je poslovni kompleks na 2 kata, objekt masivne građe veličine 13.166,00 m² i cjelokupna oprema, strojevi, aparati kao i inventar u struci, a osigurani su rizici od požara i elementarnih nepogoda u industriji i obrtu, izljev vode iz cijevi, provalne krađe i razbojstva i lom stakla. Iz police osiguranja proizlazi i da su sastavni dio ugovora opći uvjeti za osiguranje imovine 108-0102, Uvjeti za osiguranje od rizika požara i nekih drugih rizika 108-0502, Uvjeti za osiguranje stakla od loma 109-0902, Uvjeti osiguranja od rizika provalne krađe 109-1002, Klauzula K-PK-010, Minimalni uvjeti tehničke zaštite, koji su uručeni ugovaratelju osiguranja.

Dakle, osiguranje po polici osiguranja odnosi se na građevinski objekt i sve dijelove građevinskog objekta i ugrađene opreme, tužitelj je ugovaratelj osiguranja i osiguranika, a tuženik osiguratelj stambene zgrade.

14. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije koji se temelji na činjenici da tuženiku nije dostavljen Međuvlasnički ugovor na temelju kojeg bi se utvrdilo aktivno legitimirani osiguranici (suvlasnici, upravitelji i ugovorni zastupnici) kao i da je došlo do upravitelja.

Odredbom čl. 921. ZOO-a propisano je da se ugovorom o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osiguraninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj se osiguranja obvezuje osiguratelju platiti premiju osiguranja.

Obvezni elementi police osiguranja navedeni su u članku 926. stavak 1. ZOO-a, prema kojem u polici moraju biti navedene: ugovorne strane, osigurana osoba, stvar odnosno predmet osiguranja, rizik obuhvaćen osiguranjem, trajanje osiguranja i vrijeme pokrića, iznos osiguranja ili da je osiguranje neograničeno, premija, datum izdavanja police i potpisi ugovornih strana.

15. Naime, iz police osiguranja je razvidno da je Trgovački Centar Milenij i ugovaratelj osiguranja i osiguranik dakle da je ugovorna strana odnosno osoba iz ugovora o osiguranju i tužitelj kao ugovaratelj osiguranja aktivno je legitimiran za vođenje ovog postupka.

16. Tužbu je podnio Trgovački centar Milenij d.o.o. kao upravitelj građevine Milenijum centar u Sesvetama (na temelju Međuvlasničkog ugovora i ugovor o upravljanju poslovne građevine Milenijum centar u Sesvetama od 7. travnja 2005.) u ime i za račun suvlasnika tog objekta, protiv ovdje tuženika, radi plaćanja osiguranine zbog nastalog osiguranog slučaja.

17. Sukladno čl. 93. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 81/15-pročišćeni tekst i 94/17; dalje: ZV) propisano je da je upravitelj, koji je postavljen od suvlasnika radi upravljanja nekretninom i zajedničkom pričuvom kao zastupnik svih suvlasnika i umjesto njih ovlašten voditi u ime svih suvlasnika nekretnine postupke pred sudom ili drugim tijelima vlasti, što uključuje i ovlasti da opunomoćuje stručne zastupnike za vođenje tih postupaka. Dakle, navedenom zakonskom odredbom dana je aktivna legitimacija upravitelju zgrade da vodi postupke, slijedom čega je upravitelj, u konkretnom slučaju Trgovački centar Milenij d.o.o. ovlašteno pokrenuo predmetni postupak u odnosu na tuženika radi naplate osigurnine zbog nastanka osiguranog slučaja, te u parnici nastupa kao tužitelj.

18. Tumačenjem navedenih odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pod pojmom zastupanja iz članka 93. ZV ima se podrazumijevati ovlast u poduzimanju svih onih radnji pa i pokretanje sudskih postupaka kako bi se ostvarili i zaštitili interesi suvlasnika. To podrazumijeva dobivenu i zakonom propisanu ovlast da upravitelj kao stranka u sudskom postupku utužuje nekog od osiguravajućeg društva radi naplate osigurnine koja se sredstva polažu na poseban račun, koji je u tu svrhu otvoren, jer je to imovina koja je odvojena od imovine bilo kojeg od suvlasnika, a i od imovine upravitelja zgrade.

Iako je u konkretnoj situaciji tijekom postupka došlo do promjene upravitelja, raniji upravitelj ima aktivnu legitimaciju zastupati suvlasnike u odnosu na predmetnu tražbinu i nakon što je prestao biti upravitelj, jer je predmetna tražbina (osigurani slučaj) nastala za vrijeme u kojem je bio upravitelj. Dakle tužitelj ima pravo nastaviti postupak kao tužitelj te zahtijevati ispunjenje obveze koja je u korist suvlasnika.

19. Iz svih navedenih isprava koje je tužitelj dostavio nedvojbeno je da se radi o imovini za koju je tužitelj odgovoran u smislu ugovora o osiguranju i na kojima ima osigurljiv interes i za koju je sklopio ugovor o osiguranju u korist suvlasnika.

20. Slijedom svega navedenog prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije tužitelja je u svakom slučaju odbijen kao neosnovan.

21. Sporna je i visina pretrpljene štete koju je osiguranik pretrpio nastupanjem osiguranog slučaja.

22. Sud je radi utvrđivanja spornih činjenica koje utječu na visinu naknade iz osiguranja- oštećenja na zajedničkim dijelovima građevine te oštećenja mehaničkih dijelova strojarskih i elektroinstalacija zajedničkih prostora (lift, pokretne stepenice, električne instalacije objekta kao i instalacija za centralno grijanje) izveo dokaze građevinskim vještačenjem po vještaku dipl.inž.građ. Maji Petrović i strojarskom vještaku dipl. ing. str. Krunoslavu Ormužu.

23. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka Maje Petrović od 10.05.2015. (list 911-932 spisa), Očitovanja vještaka od 16.06.2015. (list 967-971 spisa) i 16.10.2023. (list 1328 spisa), usmeno na ročištu od 02.02.2016. (list 997-1000), sud je utvrdio, u bitnom, da oštećenja na zajedničkim dijelovima građevine Trgovačkog centra Milenij u Sesvetama prouzročena požarom dana 14.02.2012. godine u iznosu od 5.113.210,97 kn + PDV (što prema fiksnom tečaju konverzije odgovara 678.639,72 eur + PDV). Vještak je iznio sve relevantne podatke o utvrđenim oštećenjima, metodološki

okvir vrednovanja te je na detaljan i stručan način pojasnio i obrazložio dijelove metodologije pri utvrđivanju procjene, prikazao sve radove i dodatne radove koje je potrebno obaviti da bi se šteta sanirala, način na koji su dobivene količine i jedinične cijene te je imajući u vidu stručno znanje i iskustvo vještaka sud uzeo u obzir utvrđenje vještaka iz troškovnika sanacije štete kojim su obuhvaćeni svi potrebni radovi, građevinski radovi i materijali koji se moraju provesti da bi se pojedini građevinski sklop doveo u onakvo funkcionalno stanje i onakav kakav je bio prije štetnog događaja odnosno da bi se šteta sanirala i kojim procijenjena vrijednost radova na sanaciji te je procijenjena temeljem iskustva i analize cijena sa mjerodavnim aktima i normativima.

24. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka Krunoslava Ormuža od 29.11.2016. (list 1031-1073 spisa), dva očitovanja vještaka od 12.03.2018. (list 1150-1154, list 1155-1156 spisa), proizlazi da je neosporno da su oštećenja i destrukcije predmetnih strojarskih i elektro instalacija te opreme nastale uslijed štetnog događaja, požara te aktivnosti u gašenju požara, a kasnije i daljnjim propadanjem radi nepravovremene sanacije nastalih oštećenja, pregledom strojarskih instalacija objekta (sustava grijanja, klimatizacije i ventilacije) te analizom aktualnih cijena odgovarajuće opreme i radnih aktivnosti, procijenjen je trošak sanacije strojarskih instalacija na iznos od 134.522,52 eur / 1.013.560,00 kn + PDV. Nadalje, analizom dokumentacije i pregledom elektroinstalacija te analizom aktualnih cijena odgovarajuće opreme i radnih aktivnosti procijenjen je trošak sanacije elektroinstalacija na iznos od 70.755,19 eur / 533.105,00 kn + PDV. Analizom dokumentacije, snimke postojećeg stanja i ponude br. 024/2012 za otklanjanje kvarova nastalih uslijed štetnog događaja i pregledom predmetnog teretnog dizala, utvrđeno je da su u požaru, a kasnije i prilikom gašenja požara nastala oštećenja koja nisu pravovremeno i adekvatno sanirana, što je prouzrokovalo daljnje propadanje dizala i instalacija. Pregledom je utvrđeno da su u požaru izgorjela vrata okna dizala, da je kabina dizala djelomično uništena, da su potpuno uništene instalacije, a samo okno dizala je velikim dijelom uništeno. Procijenjeni trošak sanacije dizala iznosi 9.425,97 eur / 71.020,00 kn + PDV. Analizom dokumentacije, snimkom postojećeg stanja nakon požara 14.02.2012. i ponude br. 024/2012 za otklanjanje kvarova nastalih uslijed štetnog događaja i pregledom predmetnih pokretnih stepenica, utvrđeno je da se radi o pokretnim stepenicama proizvođača tvrtke Schindler, br. RK-82114 TIP 9300. Također, utvrđeno je da predmetne pokretne stepenice nisu uništene direktno u požaru, nego su iste uništene tijekom gašenja požara i naknadnim propadanjem radi nepravovremene sanacije nastalih oštećenja. Procijenjeni trošak sanacije pokretnih stepenica iznosi 38.916,72 eur / 293.218,08 kn + PDV.(odgovarajuće ponudi br. P-6310 tvrtke Schindler Hrvatska d.o.o.).

25. Proizlazi da je ukupno trošak sanacije predmetnih elektro-strojarskih instalacija i pripadajuće opreme na objektu Millenium kako bi se iste dovele u prvobitno, funkcionalno stanje procijenjen je na iznos 1.910.903,08 kn/253.620,42 eur + PDV.

26. Prema odredbi čl. 20. st. 1. Uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti koji su sastavni dio sklopljenog ugovora o osiguranju, a kojima je propisan način na koji se utvrđuje naknada iz osiguranja popisano je da visina naknade iz osiguranja utvrđuje se ako je stvar uništena-u visini troškova popravka prema cijenama materijala i rada u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, umanjenih za iznos procijenjene istrošenosti i vrijednosti ostataka, ako nije drugačije određeno.

27. Prema čl. 19 Uvjeta za osiguranje od opasnosti požara i nekih drugih opasnosti visina naknade iz osiguranja utvrđuje se u slučaju uništenja ili nestanka stvari – prema vrijednosti osigurane stvari u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, umanjenoj za vrijednost ostatka, a u slučaju oštećenja – u visini troškova popravka po cijenama materijala i rada u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, umanjenim za iznos procijenjene istrošenosti i vrijednosti ostataka.

28. Prema čl. 17. vrijednost osigurane stvari za građevinske objekte je po definiciji je cijena izgradnje novog objekta građevine prema cijenama na mjestu gdje se objekti nalaze, umanjene za iznos procijenjene ekonomske i tehničke istrošenosti.

Dakle, s obzirom na ugovorni odnos među strankama bilo je potrebno utvrdi visinu štete prema važećim općim i posebnim uvjetima zbog čega su vještaci izradili Dopunu nalaza i mišljenja.

29. Iz Dopune osnovnog nalaza i mišljenja Maje Petrović od 20.09.2023. (list 1302-1312 spisa) i usmeno na ročištu dana 06.05.2025. (1414-1416 spisa) proizlazi da je procijenjena vrijednost oštećenja umanjena za iznos procijenjene istrošenosti građevinskih elemenata iznosi 4.197.884,06 kn/557.154,96 eur +PDV.

30. Na temelju svih provedenih dokaza sud je utvrdio da vještak je u dopuni nalaza vrijednost oštećenja procijenjenu u nalazu i mišljenju iz 2015. godine u iznosu od 5.113.210,97 kn (678.639,72 €) umanjio za iznos procijenjene istrošenosti građevinskih elemenata te je tako utvrđena visina štete u iznosu od 4.197.884,06 kn (557.154,96 €). Vještak je koristio prosječne tržišne cijene iz 2015. godine, a izrađena dopuna nalaza ne uključuje novu procjenu radova niti jedinične vrijednosti radova na današnji dan jer to nije bio zadatak suda. Utvrđeno je da u dopuni nalaza nisu obuhvaćene vrijednosti uništenih odnosno oštećenih stvari jer proizlazi se da spašenih uništenih odnosno spašenih oštećenih stvari nema. Glede navoda o oštećenjima konstrukcije koja se mogu sanirati proizlazi da je za svaku stavku troškovnika u nalazu i mišljenju 2015. godine izrađena detaljna analiza u kojoj je opisano sve što uključuje pojedini rad, na kojem dijelu građevine se obavlja kao i na koji način je utvrđena količina i procijenjena jedinična cijena. U Zapisniku o vještačenju Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić jasno stoji kako je temeljem pregleda krovšta treće etaže vidljivo da je krovšte cijelom površinom oštećeno požarom, dok su jača oštećenja metalne konstrukcije uočena sa krajnje istočne (prostor iznad ureda poduzeća „Phoenix“) i zapadne strane salona (prostor koji je služio kao skladište kuhinjskih i kupaoničkih elemenata i koji je bio odvojen pregradnim zidom od ostalog prostora prodajnog salona) na način da je došlo do intenzivnih plastičnih deformacija nosivih metalnih greda, metalnih ploča i izolacije. Utvrđeno je iz nalaza i mišljenja iz 2015. da je prostoru na dijelu krova na dilataciji D3 i D4 izveden pokrov od jednostrukog lima koji je postavljen preko postojećeg pokrova, a sve u cilju da se objekt zaštiti od direktnog utjecaja atmosferilija te je na taj način tužitelj poduzeo sve potrebne mjere u cilju zaštite objekta i sprječavanja daljnje štete. Podneskom od 1.12.2014. vještak je naveo da za izradu Nalaza nisu nužni dokumenti kao što je građevinska knjiga i građevinski dnevnik obzirom da navedena dokumentacija predstavlja tehničku dokumentaciju koja se izrađuje i koristi tijekom izvođenja radova. Građevinski dnevnik je dokument o tijeku gradnje, dok je građevinska knjiga dokaz izvođaču za obračun i naplatu radova. Količine radova

utvrđene su temeljem višekratnih pregleda lokacije, izmjera na licu mjesta, predloženih fotografija prostora prije i poslije požara, skica prostora iz etažnog elaborata te u skladu sa pravilima struke.

Stoga je utvrđeno da je visina štete na objektu (na zajedničkim dijelovima građevine) vodeći računa o odredbama Općih i posebnih uvjeta koji se odnosi na utvrđivanje naknade iz osiguranja čl. 20. Općih uvjeta u vrijednosti od 557.154,96 eur / 4.197.884,06 kn uvećano za PDV.

31. Na primjedbe stranaka vještak se dodatno očitovao čime je po uvjerenju suda sve navedene primjedbe u cijelosti otklonio, na što posebice ukazuje i činjenica da nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka na glavnoj raspravi dana 06.05.2025.g. stranke na nalaz i mišljenje nisu imale primjedbi.

32. Iz Dopune Osnovnog nalaza i mišljenja Krunoslava Ormuža od 24.12.2024. (list 1373-1383 spisa) vještak je temeljem analize spisa vještak je utvrdio da je neosporno da su oštećenja i destrukcije predmetnih strojarskih i elektro instalacija te opreme nastale uslijed samog štetnog događaja, požara te aktivnosti u gašenju požara, a kasnije i daljnjim propadanjem radi nepravovremene sanacije nastalih oštećenja. Utvrđeno je da su oštećenja mehaničkih dijelova strojarskih i elektro instalacija zajedničkih prostora (lift, pokretne stepenice, elektro instalacija objekta kao i instalacija za centralno grijanje), koja su utvrđena očividima tijekom svibnja i lipnja 2016. godine, a koja nastala u predmetnom štetnom događaju kao i nakon štetnog događaja zbog neadekvatne zaštite, odnosno nepravovremene sanacije bila toliko obimna da nisu preostali spašeni dijelovi. Proizlazi da je ukupni trošak dovođenja predmetnih elektro-strojarskih instalacija i pripadajuće opreme na objektu Millenium u ispravno i funkcionalno stanje u vrijeme izrade Nalaza i mišljenja (studen 2016) iznosi 253.662,89 € + PDV.

33. Kako takav izračun nije u potpunosti učinjen u skladu sa sudskim zadatkom odnosno sukladno Općim uvjetima vještak je Dopunom Nalaza i Mišljenja od 12.04.2025. (list 1406-1410 spisa) ispravno dopunio nalaz i mišljenje te je uzevši u obzir amortizaciju odnosno odredbe čl. 20. st. 1 i čl. 19. Općih uvjeta, a kojima se utvrđuje vrijednost osigurane stvari umanjenje za iznos procijenjene istrošenosti i vrijednosti ostatka, a imajući na umu realni tehnološki vijek trajanja predmetnih instalacija i opreme, ocijenio da je šteta na predmetnim elektro-strojarskim instalacijama i pripadajućoj opremi iznosi 159.379,03 € + PDV. Vještak je naveo i da bi analizom cijena na tržištu opremi i rada na današnji dan cijene bile mnogo veće jer su porasle jedinične cijene opreme kao i satnice rada potrebne da se ista oprema ugradi. Istaknuo je i da je u predmetnom požaru stradala većina opreme koja je navedena u elaboratu iz 2025., a samo manji dio je stradao uslijed gašenja požara ogromnom količinom vode pa je došlo do korozije (tehničkog zaribavanja) budući da sanacija nije bila provedena u nekom tehnički minimalnom roku, a to se jedino odnosi na pokretne stube te je cca 20 % te vrijednosti nastalo uslijed neprovođenja sanacije na vrijeme, a oko 2 tjedna od trenutka požara trebalo je provesti čišćenje i podmazivanje dijelova pokretnih stuba koji su bili gašeni vodom.

34. Imajući u vidu ugovorni odnos između strankama i vodeći računa o odredbama Općih i posebnih uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti koji su sastavni dio sklopljenog ugovora o osiguranju, posebno u dijelu uvjeta koji se odnose na utvrđivanje naknade iz osiguranja (čl. 20. Općih uvjeta) sud je uzeo u obzir

u odnosu na procjenu troškova sanacije dopunu osnovnog nalaz i mišljenje vještaka Maje Petrović od 20.09.2023. (list 1302-1312) i dopunu osnovnog mišljenje vještaka Krunoslava Ormuža od 12.04.2025. (list 1373-1383 spisa) iz kojih dakle proizlazi da visina štete na objektu (zajedničkim dijelovima građevine) iznosi 557.154,96 eur te da visina troška sanacije elektro-strojarskih instalacija i pripadajuće opreme na objektu iznosi 159.379,03 eur + PDV/ 1.200.841,07 kn.

35. Prema tome, visina štete na zajedničkim dijelovima građevine je 557.154,96 eur / 4.197.884,06 kn uvećano za PDV od 25% u iznosu od 139.288,74 eur/1.049.471,02 kn sveukupno 696.443,70 eur/5.247.355,08 kn + trošak sanacije elektro-strojarskih instalacija i pripadajuće opreme je 159.379,03 eur/1.200.841,30 kn uvećano za PDV u iznosu od 39.844,76 eur/300.210,33 kn, sveukupno 199.223,78 eur/ 1.501.051,63 kn.

Slijedom navedenog, utvrđeno je u ovom postupku da je ukupna šteta(zapravo vrijednost sanacije) sukladno Općim uvjetima iznosi 895.667,48 eur.

36. Sud je sud bio dužan na ugovorni odnos stranaka, dati pravilan zadatak vještaku da utvrdi visinu štete prema važećim općim i posebnim uvjetima jer su tako stranke i ugovorile, vodeći računa o odredbama općih uvjeta posebno u dijelu uvjeta koji se odnosi na obveze osiguratelja (visina osigurnine), dakle, prema odredbi čl. 20. st. 1. Općih uvjeta popisano je da visina naknade iz osiguranja utvrđuje se ako je stvar uništena-u visini troškova popravka prema cijenama materijala i rada u vrijeme nastanka osiguranog slučaja.

S obzirom da su se vještaci, prilikom izračuna visine pozvali i koristili mjerodavne normative te Opće poslovne uvjete to sud prihvata takav način obračuna s obzirom da se radi o mjerodavnim aktima za konkretni slučaj.

37. Sud je nalaz i mišljenje sudskih vještaka u cijelosti prihvatio s obzirom da su vještaci objektivno, argumentirano i u skladu s pravilima struke odgovorili na zadani im zadatak ,argumentirali svoje zaključke, utvrđenja i izračun te pojasnili okolnosti i parametre koje su uzeli u obzir prilikom procjene i vještaci su prema mišljenju suda jasno otklonili prigovore stranaka. Vještaci su iznijeli metodološki okvir vrednovanja i pojašnjenje istog, iznijeli su relevantne podatke koji između ostalog uključuju prikaz oštećenja i količine oštećenja i radova koje je potrebno izvesti radi sanacije štete.

38. Dakle, na primjedbe stranaka strojarski vještak se dodatno očitovao čime je po uvjerenju suda sve navedene primjedbe u cijelosti otklonio, na što posebice ukazuje i činjenica da nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka na glavnoj raspravi dana 13.06.2025.g. stranke na nalaz i mišljenje nisu imale primjedbi niti su tražile dodatno vještačenje, a podneskom od 12.05.2025. tužitelj se suglasio sa procjenom visine štete i sa građevinskim i strojarskim nalazom i mišljenjem.

39. Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da se dogodio osigurani slučaj te da je visina sanacije odnosno naknade iz osiguranja koju je tuženik dužan platiti iznosi 895.667,48 eur.

40. Dalje, tuženikov prigovor dvostrukog ili višestrukog osiguranja je neosnovan.

41. Odredbom čl. 934. ZOO-a propisano je da, ako je neka stvar osigurana kod dva ili više osiguratelja od istog rizika, za isti interes i za isto vrijeme, tako da zbroj svota osiguranja ne prelazi vrijednost te stvari (višestruko osiguranje), svaki osiguratelj odgovara za izvršenje u potpunosti obveza nastalih iz ugovora koji je on sklopio (st.1.); ako pak, zbroj svota osiguranja prelazi vrijednost osigurane stvari (dvostruko osiguranje), a pri tome ugovaratelj osiguranja nije postupio nesavjesno sva su ta osiguranja pravovaljana i svaki osiguratelj ima pravo na ugovorenu premiju za razdoblje osiguranja u tijeku, a osiguranik ima pravo zahtijevati od svakoga pojedinog osiguratelja naknadu prema ugovoru sklopljenom s njim, ali ukupno ne više od iznosa štete (st. 2.)

42. Dvostruko osiguranje je valjano kad je jedna stvar osigurana kod dvaju ili više osiguratelja, a zbroj svote osiguranja prelazi vrijednost osigurane stvari, a da pri tom ugovaratelj osiguranja nije postupio nesavjesno. Kod dvostrukog osiguranja svi sklopljeni ugovori su valjani, ali oni ne mogu u cijelosti proizvoditi pravne učinke, jer kad bi svaki osiguratelj u cijelosti ispunio obveze iz svog ugovora, bilo bi povrijeđeno načelo obeštećenja.

43. Zbog toga, osiguranik bez obzira na to što je svim osigurateljima uredno platio premiju, ni u kojem slučaju ne može naplatiti više od pretrpljene štete, odnosno ne više od vrijednosti osigurane stvari (članak 934. stavak 2. ZOO-a).

Kod višestrukog i dvostrukog osiguranja svi sklopljeni ugovori o osiguranju su pravovaljani, ali ne mogu u cijelosti proizvesti pravne učinke, jer osiguranik ne može naplatiti više od pretrpljene štete, odnosno ne više od vrijednosti osigurane stvari.

44. Naime, iz police osiguranja br.P115-1020116325 koja je temelj tražbine u konkretnom predmetu razvidno je da je tužitelj osigurao vrijednost osnovne konstrukcije te zajedničke dijelove zgrade.

Iz police Croatia osiguranje br.017624033368 REE i Police Basler osiguranje br. 11-7001880849 (list 293-299 spisa) utvrđeno je da je osiguranik Phoenix capitis d.o.o. i da se radi o drugoj osiguranoj stvari, mjestima osiguranja, predmetima i objektima osiguranja (različiti poslovni prostori, oprema, prekid rada itd.), dakle radi se o drugom ugovornom odnosu između trećih koji nisu u izravnom odnosu sa ugovorom o osiguranju koji je predmet ovog spora.

Suvlasnici i drugi korisnici prostora jasno mogu izravno prostore i razne lokale i vrijednosti koje su naknadno ugrađene u objekte samostalno osiguravati kao što je vidljivo iz gore navedenih polica osiguranja, isto tako mogu se osiguravati od odgovornosti od djelatnosti.

45. Naime, u zgradi se razlikuje privatno vlasništvo (stanovi i šupe, poslovni prostori) te suvlasništvo zajedničkih dijelova (stubišta, krov, temelji, liftovi i svi ostali prostori koje svi suvlasnici zajedno mogu koristiti), a koji su definirani međuvlasničkim ugovorom.

Kada se govori o osiguranju stambene zgrade kao cjeline, ono se tada dijeli na:

1. osiguranje zajedničkih dijelova
2. osiguranje privatnog vlasništva (stanovi, šupe, poslovni prostori).

46. Znači riječ je o dvije potpuno odvojene police osiguranja.

Zakonom je obvezno samo osiguranje zajedničkih dijelova zgrade, u ovom slučaju od rizika požara. Svaka stambena ili poslovna zgrada u Hrvatskoj mora imati ugovorenu osnovnu policu osiguranja ili primjereno osiguranje.

47. Predmet osiguranja kod osiguranja građevinskih objekata i drugih nepokretnih stvari su svi dijelovi građevinskog objekta, temelji i podrumski zidovi, sve ugrađene instalacije, sva ugrađena oprema (dizalo, centralno grijanje s cisternom za gorivo, bojleri, uređaji za klimatizaciju, hidrofori i drugo).

Osiguranje privatnog vlasništva (vlastitog stana ili poslovnog prostora) je dobrovoljno i ne osigurava se policom osiguranja zajedničkih dijelova zgrade niti se plaća iz sredstava pričuve. Svaki vlasnik ili korisnik dužan je brinuti se o svojoj nekretnini pa tako je slobodan ugovoriti osiguranje od požara i ostalih rizika, kao i osiguranje od potresa.

48. S obzirom da je dakle, tijekom postupka utvrđeno da se ne radi o dvostrukom osiguranju, činjenice da su druga osiguravajuća društva izvršile isplate osigurnine svojim osigurancima i korisnicima iz istog štetnog događaja i da su eventualno u cijelosti nadoknadile štetu prilikom požara nema nikakvog utjecaja na preostalu štetu u ovom predmetu po ovoj polici osiguranja P115-1020116325, a štetu po drugim policama dužna su platiti druga osiguravajuća društva i to nema utjecaja na ovaj predmet.

49. U tom smislu navodi tuženika da su Croatia osiguranje ili Basler osiguranje izvršile određene doznake, u iznosu 597.252,63 eur / 4.500.000,00 kn na račun tužitelja pa i navodi tužitelja da ih je proslijedio Phoenix Capitas d.o.o. jer su mu uplaćeni bez osnove nisu od nikakvog značaja za ovaj predmet spora niti se za taj iznos mora smanjiti tužbeni zahtjev jer se kao što je gore obrazloženo radi se o drugom osiguraniku i potpuno drugim i odvojenim policama osiguranja, i da li ih je tužitelj vratio uplatiteljima ili nije ili ih je proslijedio Phoenix Capitas d.o.o. i što je plaćeno osiguraniku Phoenix Capitas d.o.o. nije predmet ovog spora. Stoga je sud odbio i prijedlog tuženika za provođenjem financijskog vještačenja koje je vještačenje predloženo na okolnost predmetnih uplata drugih osiguravajućih društva.

50. Kako tužitelj, nedvojbeno, nije prilikom sklapanja ugovora o osiguranju imovine - osiguranje industrije istu stvar osigurao kod dva osiguratelja to sud isplate drugim osobama nije uzimao u obzir prilikom potraživanja isplate svote osiguranja, to tužitelj ima pravo na štetu utvrđenu u ovom postupku jer nije povrijeđeno načelo obeštećenja.

51. Dalje, prema čl. 16.st.1. Općih uvjeta kada nastane osigurani slučaj osiguranik je obvezan odmah poduzeti sve što je u njegovoj moći da se ograniče štetne posljedice osiguranog slučaja, obavijestiti osiguratelja o nastupu osiguranog slučaja u roku od tri dana od dana kada je doznao, dalje najkasnije u roku od tri dana pismeno potvrditi prijavu učinjenu usmeno, telefonom, brzojavom ili na koji drugi način, a stavkom.3. istog članka propisano je da ako osiguranik ne ispuni obvezu obavješćavanja osiguratelja u određeno vrijeme dužan je naknaditi osiguratelju štetu koju bi on zbog toga imao.

U odnosu na prigovor tuženika da tužitelj nije postupio po čl. 16.st.3. Općih uvjeta za osiguranje imovine odnosno da je mogao spriječiti nastanak veće štete sud ga je ocijenio irelevantnim i neobrazloženim pa time i nedokazanim. Iz stanja spisa i

nalaza i mišljenja građevinskog vještaka proizlazi upravo suprotno, koji navodi da je vidljivo da su vršeni radovi na saniranju štetnog događaja, u prostoru je na dijelu krova na dilataciji D3 i D4 izveden pokrov od jednostrukog lima koji je postavljen preko postojećeg pokrova, a sve u cilju da se objekt zaštiti od direktnog utjecaja atmosferilija te sud zaključuje da je na taj način tužitelj poduzeo sve radnje i razborite mjere koje su u njegovoj moći kako ne bi došlo do povećanja i opsega štete. U odnosu na neprovođenje sanacije pokretnih stuba sud je svakako uzeo u obzir s obzirom na razmjere požara i oštećenja svih stvari kao i prekida rada da tuženik pa i uslijed nedostatka novčanih sredstava nije niti mogao pristupiti pravovremenoj sanaciji stuba, a sud je svakako imao na umu da je u štetnom događaju stradala većina opreme te da se ovdje radi samo konkretno o pokretnim stubama.

52. Tuženik zapravo i nije iznosio konkretne činjenice ili eventualna saznanja da bi tužitelj propustio pojedine svoje dužnosti, te stoga sud zaključuje da je oštećenik poduzeo sve potrebne radnje radi umanjenja štete, iz cjelokupnog dokaznog postupka proizlazi da je tužitelj poduzeo sve radnje koje su bile potrebne da se spriječi nastanak osiguranog slučaja i u razumnoj mjeri i tuženik nije dokazao postojanje bilo kakvog doprinosa tužitelja nastanku štete ili da tužitelj svojim ponašanjem nije doprinio smanjenju štete.

Međutim sve da tome i nije tako prema shvaćanju ovog suda iz citiranih odredbi proizlazi da bilo koje kršenje propisanih dužnosti niti u kojem slučaju nema i ne može imati za posljedicu gubitak prava na osigurninu već je istim člankom regulirano da bi i osiguranik zbog propusta bio dužan naknaditi eventualnu štetu osiguratelju, ukoliko bi ona nastala. U ovom konkretnom slučaju tuženik nije niti isticao činjenicu da mu je nastala šteta niti je iznosio činjenice koje bi ukazivale na to da postoje pretpostavke odgovornosti za štetu zbog eventualnog propusta tužitelja niti u tom smislu postoji zahtjev tuženika.

U svakom slučaju navedeni članak Općih uvjeta niti u kojem slučaju nema za posljedicu gubitak prava na osigurninu.

53. Naime, odredbom čl. 942. ZOO-a propisano je da su ništetne odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu, ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuní neku od propisanih ili ugovorenih obveza.

54. Člankom 942. ZOO-a ograničena je sloboda uređivanja ugovornih odnosa u pogledu osiguranikovih dužnosti poslije nastanka osiguranog slučaja. Naime, ugovorom o osiguranju ili uvjetima osiguranja redovito su propisane brojne osiguranikove dužnosti poslije nastanka osiguranog slučaja, kao što je dužnost npr.: poduzimanja mjera spašavanja, osiguranja prava na naknadu štete od osobe odgovorne za štetu, prijave štete tijelima državne uprave, pridržavanja liječničkih uputa i dr.. Uz svaku od propisanih ili ugovorenih dužnosti redovito su propisane ili ugovorene pravne posljedice za slučaj povrede tih dužnosti. Sukladno odredbi čl. 942. ZOO-a odredbama ugovora ili uvjetima osiguranja nije moguće na pravno valjani način propisati gubitak prava na naknadu za štetu ili svotu osiguranja za slučaj propuštanja pojedinih dužnosti, jer bi svaka takva odredba bila pravno ništetna. Naravno, to ne znači da nije na pravno valjani način moguće ugovoriti sankcije za slučaj povrede propisanih ili ugovorenih dužnosti, već se zabrana odnosi isključivo na pravo na osigurninu. Dakle, jasno je da osiguratelj zbog povrede osiguranikovih dužnosti može pretrpjeti štetu, pa se na pravno valjani način može ugovoriti dužnost osiguranika da

osiguratelju nadoknadi štetu koju bi on zbog njegova propusta pretrpio, ili pravo osiguratelja da smanji isplatu osigurnine za iznos pretrpljene štete. Takvo je pravo osiguratelja zbog propusta osiguranika propisano primjerice člankom 941. i 950 ZOO-a. Međutim, kao što je gore navedeno, osim što tuženik takve činjenice nije isticao, isto nema za posljedicu gubitak prava na osigurninu.

55. Slijedom navedenog, ispunile su se pretpostavke za naknadu štete po osnovi ugovora osiguranju-polica osiguranja jer se osigurani slučaj dogodio, pa je time i nastala obveza tuženika da tužitelju isplati svotu osiguranja, sve u smislu odredbe 943. ZOO. Prema odredbi čl. 943. st.1. ZOO kad se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti naknadu ili svotu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji do 14 dana, računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio.

56. Prema odredbi 949. st.1. ZOO, osiguranjem imovine osigurava se naknada za štetu koja bi se dogodila na imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja, a prema odredbi st.2. istog članka iznos naknade ne može biti veći od štete koju je osiguranik pretrpio nastupanjem osiguranog slučaja.

Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da se dogodio osigurani slučaj te da je visina sanacije odnosno naknade iz osiguranja koju je tuženik dužan platiti iznosi 895.667,48 eur.

57. Dakle, visina štete koju je tužitelj pretrpio iznosi sveukupno 895.667,48 eur i kada se na taj način dobivene vrijednosti sanacije umanju za neprijeporno plaćenih 200.207,19 eur/1.508.461,05 kn, (a što tuženik ne osporava) dobije se iznos od 695.460,30 eur koliko je još tuženik u obvezi tužitelju platiti.

58. S obzirom na ranija usklađenja tužbenog zahtjeva iz 2013. i činjenice da je tuženik podmirio iznos od 200.207,19 eur/1.508.461,05 kn i dopune nalaza i mišljenja vještaka o umanjenju štete tužitelj je nakon provedenog vještačenja podneskom od 25.05.2025. postavio konačan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 695.460,30 eur sa zateznom kamatom kao i za isplatu zateznih kamata koje teku na pojedinačne plaćene iznose od izvršenog plaćanja do isplate.

59. Tuženik se na ročištu 13.05.2025. kao i podneskom od 29.05.2025. protivio navedenom djelomičnom povlačenju tužbe te je zahtijevao da sud donese meritornu odluku od tužbenom zahtjevu iz podneska od 12.05.2025. i podneska od 25.05.2025. te je sud bio primoran i o povučenom tužbenom zahtjevu odlučivati meritorno pa je odbio za preostali iznos od 1.084.372,56 eur, kao pod točkom II izreke presude.

60. Slijedom svega navedenog sud je usvojio tužbeni zahtjev za iznos od 695.460,30 eur te je odlučio kao pod točkom I izreke ove presude, a odbio za iznos od 1.084.372,56 eur, kao pod točkom II izreke presude.

61. Prema čl.165.st.2. SZ propisano je da protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni

upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

62. Prema čl. 165. st. 2. SZ-a parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku protiv stečajnog dužnika preuzet će u njegovo ime stečajni upravitelj ako se tiču: 1. izlučenja nekoga predmeta iz stečajne mase, 2. odvojenoga namirenja i 3. obveza stečajne mase.

Prema odredbi čl. 165. st. 3. tog Zakona, protivna stranka koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnog postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

Iz navedene odredbe čl. 165. st. 3. SZ-a proizlazi da svi parnični troškovi nastali do otvaranja stečajnog postupka predstavljaju potraživanja koja se moraju prijaviti u stečajnom postupku (arg. iz čl. 167. SZ-a) i u odnosu na koje je osoba koja ima pravo potraživati te troškove stečajni vjerovnik. Nasuprot tome, u odnosu na troškove postupka koji su u parnici nastali nakon nastavljanja postupka, osoba koja ima pravo na te troškove je ili stečajni vjerovnik (ako je stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja parnice priznao tužbeni zahtjev ili se odrekao tužbenog zahtjeva) ili vjerovnik stečajne mase (ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja postupka nije priznao tužbeni zahtjev niti se odrekao tužbenog zahtjeva pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom te stranke u sporu).

63. Kako je ovaj postupak vođen i prije otvaranja stečajnog postupka, tuženik je sve parnične troškove iz ovog postupka koji su nastali do otvaranja stečajnog postupka morao kao stečajni vjerovnik prijaviti u stečajnom postupku.

Međutim, ako tuženik sve parnične troškove nastale u ovom postupku prije dana otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem - nije prijavio u stečajnom postupku - tada tuženiku nedostaje procesna legitimacija za vođenje postupka u odnosu na te troškove.

64. Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Zagrebu, broj St-1247/2018 od dana 12. listopada 2020. god. pravomoćno je osporena tražbina u točki II pod rednim brojem 23 Tužitelju GENERALI OSIGURANJE d.d., OIB: 10840749604, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, u iznosu od 271.537,84 eur / 2.045.901,87 kn.

Citiranim rješenjem upućen je stečajni vjerovnik Generali osiguranje d.d., OIB: 10840749604, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, na parnicu radi dokazivanja utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 271.537,84 eur / 2.045.901,87 kn.

Ako stečajni vjerovnik ne pokrene parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Sukladno iznesenome, tuženik nije u ovom postupku u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu nastavio postupak glede troškova na ime parničnih radnji do dana otvaranja stečajnog postupka te sukladno tome nije niti specificirao tužbeni zahtjev na utvrđenje osnovanosti tražbine II višeg isplatnog reda, to je izgubio pravo na potraživanje istih troškova u ovom parničnom postupku. Slijedom navedenog kako nije proveden zakonom predviđeni postupka drukčijeg ostvarivanja prava to je zahtjev tuženika za parnične radnje nastale do dana otvaranja stečajnog postupka 27.09.2019. u iznosu od 470.235,00 eur odbačen te je riješeno kao pod točkom II izreke rješenja.

65. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom. Dužnik pada u zakašnjenje prvi dan nakon dospijeca tražbine.

Odredbom čl. 1086. ZOO propisana je da obveza novčane naknade štete dospijeva trenutkom nastanka štete.

66. Odluka suda o zahtjevu stranaka za naknadu troška parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2., čl. 155. i 156. ZPP-a, Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 157/13) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 148/09 i br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/2015, 37/22, 126/22, 138/23 ; dalje: OT), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora koja se tijekom postupka mijenjala i činjenicu da su tužitelj i umješac na strani tužitelja uspjeli u sporu u omjeru od 36,22 %, a tuženik u omjeru od 63,77 %.

67. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak i to: za sastav tužbe u iznosu od 16.777,00 eur (Tbr. 7/1 OT), za sastav podneska od 15.02.2013. u iznosu od 16.777,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.919.916,61 eur, 15.05.2013., 08.12.2014., 15.04.2015. u iznosu od 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.779.832,86 eur i 12.05.2025. u iznosu od 10.222,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 695.460,30 eur (Tbr.8/1 OT), za sastav podnesaka od 15.07.2015., 20.12.2016., 22.03.2017., 30.03.2018., 29.09.2023., 20.02.2025. i 22.05.2025. u iznosu od po 100,00 eur (Tbr.8/3 OT), za zastupanje na ročištima 04.12.2013., 26.09.2014., 02.02.2016., 07.06.2016., 22.05.2019., 25.01.2023., 06.05.2025. u iznosu od 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.779.832,86 eur i 13.05.2025. i 04.06.2025. u iznosu od po 10.222,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 695.460,30 eur (Tbr.9/1 OT), sve uvećano za PDV od 25% u iznosu od 57.117,50 eur, kao i za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u sveukupnom iznosu od 1.327,32 eur, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 286.914,82 eur.

Kako je tužitelj u postupku uspio sa oko 36,22 %, u tom omjeru priznati parnični trošak iznosi 103.920,54 eur, uvećan za trošak vještačenja u iznosu od 5.945,30 eur, koji trošak je tužitelju priznat u cijelosti, sveukupno 109.865,84 eur te je odlučeno kao u toč. III izreke presude.

Slijedom navedenog, tužitelju prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 182.994,30 eur. Osim toga, ne pripada mu ni zatraženi iznos za sastav podnesaka od 31.01.2014., 27.05.2014., 24.12.2014., 20.10.2015., 27.02.2016., 08.02.2018., 04.06.2018., 20.12.2018., 31.01.2024., 29.01.2016. ,

08.03.2017. u zatraženom iznosu od po 20.000,00 eur uvećano za PDV te od 02.06.2025. u zatraženom iznosu od 10.222,00 eur uvećano za PDV jer navedeni trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a nije bio potreban radi vođenja parnice.

Tužitelj je odbijen s prekomjernim zahtjevom troška po pojedinačnim radnjama prema vrijednosti predmeta spora u sveukupnom iznosu od 200.000,00 eur.

Slijedom navedenog, ukupni nepriznati trošak tužitelja iznosi 682.994,30 eur, slijedom čega je odlučeno kao u točki VI izreke.

68. Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku i to: za sastave podnesaka od 11.10.2023., 23.10.2023. i 14.02.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur (Tbr.8/1 OT), za sastav podneska od 26.07.2022. u iznosu od 100,00 eur (Tbr.8/3 OT), za zastupanje na ročištima 25.01.2023. i 06.05.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur (Tbr 9/1 OT) prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.779.832,86 eur sve uvećano za vrijednost PDV-a od 25% a prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 695.460,30 eur za zastupanje na ročištima 13.05.2025. i 04.06.2025. u iznosu od po 10.222,00 eur (Tbr 9/1 OT), uvećano za vrijednost PDV-a od 25%, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 127.898,70 eur.

Tuženiku sukladno uspjehu pripada 63,77 % od navedenog iznosa, tj. 81.561,03 eur te je odlučeno kao pod točkom IV izreke.

Slijedom navedenog, tuženiku prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 46.337,67 eur. Osim toga, ne pripada mu ni trošak za sastave podnesaka od 23.08.2022. i 30.01.2023. u iznosu od po 16.356,00 eur uvećano za PDV od 25% jer navedeni trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a nije bio potreban radi vođenja parnice.

69. Tuženiku ne pripada niti zatraženi trošak sastava podneska od 26.07.2022. prema Tbr.8/1 OT (preko dosuđenog) u iznosu od 16.255,00 eur uvećan za PDV od 25% jer Tbr.8/3 propisuje za sastavljanje ostalih podnesaka 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 50 bodova.

Slijedom svega navedeno odlučeno je kao pod točkom VII izreke.

70. Umješraču na strani tužitelja je, na ime troškova parničnog postupka, priznat trošak sastava podnesaka od 14.10.2020. i 24.02.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur prema Tbr. 8/1 OT, te pristupa ročištima 25.01.2023., 06.05.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.779.832,86 eur sve uvećano za vrijednost PDV-a od 25% a prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 695.460,30 eur za zastupanje na ročištu 04.06.2025. u iznosu od 10.222,00 eur (Tbr 9/1 OT), uvećano za vrijednost PDV-a od 25%, kao i trošak za sastav podneska 05.10.2023. u iznosu od 100,00 eur (Tbr.8/3 OT), uvećano za vrijednost PDV-a od 25% .

71. S obzirom da je tužitelj u postupku uspio sa oko 36,22 %, u tom omjeru priznati parnični trošak umješraču iznosi 34.291,82 eur, te je odlučeno kao u toč. III. izreke presude.

Slijedom navedenog, umješraču prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 8.425,59 kn. Osim toga, ne pripada mu ni zatraženi iznos za sastav žalbe na rješenje zatražen u iznosu od 20.000,00 eur uvećano za PDV od 25% jer umješrač nije uspio sa žalbom.

Odbijen je s prekomjernim zahtjevom troška za sastav podneska od 05.10.2023. u iznosu od 17.678,00 eur (preko dosuđenog u iznosu od 100,00 eur do

zatraženog u iznosu od 17.778,00 eur), po Tbr 8/1 OT jer Tbr.8/3 propisuje za sastavljanje ostalih podnesaka 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 50 bodova.

72. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom VIII izreke.

U Zagrebu, 02. srpnja 2025. godine

S u d a c:
Romina Markovinović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

1. tužitelju po odvjetniku
2. tuženiku po odvjetniku
3. Umješraču na strani tužitelja
4. Umješraču na strani tuženika
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30879-6e02f**

Kontrolni broj: **0d8d5-98549-5226c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.